

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 2To/32/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4424010228
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 01. 2026
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ľubomíra Kubáňová
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2026:4424010228.1

Uznesenie

Krajský súd v Nitre, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Ľubomíry Kubáňovej a sudkýň JUDr. Ľubice Libantovej, PhD. a JUDr. Lenky Formel Kováčovej, PhD., v trestnej veci proti obžalovanej A. B. A. pre prečin usmrtenia podľa § 149 odsek 1, odsek 2 písmeno a/ Trestného zákona s poukazom na § 138 písmeno h/ Trestného zákona, o odvolaní obžalovanej A. B. A. proti rozsudku Okresného súdu Nové Zámky zo dňa 04.02.2025 sp. zn. 1T/23/2024, na verejnom zasadnutí konanom v Nitre dňa 28. januára 2026, takto

rozhodol:

Podľa § 319 Trestného poriadku sa odvolanie obžalovanej A. B. A. z a m i e t a , pretože nie je dôvodné.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom Okresného súdu Nové Zámky (ďalej len súd I. stupňa) bola obžalovaná A. B. A. (ďalej len obžalovaná) uznaná vinnou z prečinu usmrtenia podľa § 149 ods. 1, ods. 2 písm. a/ Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. h/ Tr. zák., ktorého sa mala dopustiť na tom skutkovom základe, že: dňa XX.XX.XXXX v čase o 12.40 h v meste C. D. na E. ulici ako vodička osobného motorového vozidla zn. Mercedes Benz F., EČV: C. A. XXX jazdiaca v smere na obec G., počas odbočovania doľava ku garáži rodinného domu č. XX, v rozpore s ustanovením § 4 odsek 1 písmeno c) zákona č. 8/2009 Z.z. o cestnej premávke a o zmene a doplnení niektorých zákonov, podľa ktorého je vodič povinný venovať sa plne vedeniu vozidla a sledovať situáciu v cestnej premávke, nevenovala dostatočnú pozornosť vedeniu vozidla a v rozpore s ustanovením § 2 odsek 2 písmeno b) a v rozpore s § 19 odsek 4 zákona č. 8/2009 Z. z. o cestnej premávke a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov, nedala prednosť v jazde protiidúcemu motocyklu zn. BMW XXXX, EČ: C., ktorého vodičom bol H. I., narodený XX.XX.XXXX v C. D., trvale bytom G., J. XXXX/X a v jeho koridore pohybu zastavila ešte pred kolíziou, dôsledkom čoho došlo ku čelnej zrážke a teda s poukazom na ustanovenie § 137 odsek 2 písmeno c), písmeno j) zákona č. 8/2009 Z. z. o cestnej premávke a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov, porušila dôležitú povinnosť vodiča uloženej jej podľa zákona, čím spôsobila dopravnú nehodu, pri ktorej vodič motocykla poškodený H. I. utrpel sériové zlomeniny rebier obojstranne s výraznou prevahou v ľavej polovici hrudného koša, kde došlo aj k roztrhnutiam pohrudnice v mieste zlomených rebier, zlomeninu tela deviateho hrudného stavca chrbtice, zmliaždenie a roztrhnutie dolného ľaloka ľavých pľúc so zakrvácaním do dutiny hrudnej, roztrhnutie a pomliaždenie sleziny, pomliaždenie ľavého zapobrušia, porušenie celistvosti panvy ako celku - nestabilná zlomenina panvy typu tzv. otvorenej knihy, t.j. porušenie spojenia medzi krížnou kosťou a bedrovými kosťami obojstranne a porušenie lonovej spony (symfýzy) s veľkým oddialením lonových kostí, roztrhnutie močového mechúra a rozsiahle zmliaždenie a zakrvácanie mäkkých tkanív malej panvy, trieštivé zlomeniny oboch kostí pravého a ľavého predlaktia v oblasti zápästí v dôsledku ktorých zranení poškodený H. I. dňa XX.XX.XXXX v čase o 14.35 hod. zomrel vo Fakultnej nemocnici s poliklinikou v Nových Zámkoch, pričom bezprostrednou príčinou smrti neobohého H. I. bol traumaticko - hemoragický/úrazovo - krvácajúť/šok v dôsledku združeného poranenia viacerých orgánov (polytraumy).

Za to jej bol podľa § 149 ods. 2 Tr. zák. a § 38 ods. 2 Tr. zák. (pri neexistencii poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 Tr. zák. a neexistencii priťažujúcej okolnosti podľa § 37 Tr. zák.) uložený trest odňatia slobody v trvaní 2 roky, ktorého výkon jej bol podľa § 49 ods. 1 písm. a/ Tr. zák. podmienčne odložený na skúšobnú dobu 2 roky, podľa § 50 ods. 1 Tr. zák.

Zároveň jej bol podľa § 61 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. uložený trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá na dobu 3 roky.

Podľa § 287 ods. 1 Tr. por. bola obžalovanej uložená povinnosť uhradiť spôsobenú škodu poškodeným K. L. vo výške 1 473,04 eur a K., zdravotnej poisťovni, a.s. škodu vo výške 282,11 eur.

Proti tomuto rozsudku, ihneď po jeho vyhlásení, podala obžalovaná odvolanie proti výroku o vine a treste. V písomných dôvodoch odvolania, prostredníctvom obhajcu namietala:

- výrok a popis skutku, ktorý je z formálneho hľadiska obsiahnutý v rozsahu 28 riadkov z toho na 13 riadkoch je rozpísaný rozsah poranení poškodeného, ostatné časti výroku obsahujú citáciu zák. č. 8/2009 Z. z. o cestnej premávke a o zmene a doplnení niektorých zákonov a to bez uvedenia časovej platnosti a účinnosti zmien zákona, ktoré sa aplikujú v rozsudku. Popis skutku v rozsudku neobsahuje všetky skutkové okolnosti významné z hľadiska aplikácie predmetnej trestno-právnej kvalifikácie, úplne tu absentuje skutkový popis priebehu deja predmetnej dopravnej nehody druhého účastníka motocyklistu H. I., najmä podstatné prekročenie povolenej rýchlosti v uzavretej obci, nedodržanie primeranej rýchlosti, aby bol schopný zastaviť vozidlo na vzdialenosť, na ktorú má rozhľad, jazda pod vplyvom alkoholu pri absolútnej nulovej tolerancii, porušenie povinnosti jazdiť vpravo pri pravom okraji vozovky a s tým súvisiaci príčinný vzťah a miera zavinenia tohto účastníka. Namietala, že s týmito skutočnosťami sa súd vo výroku rozsudku vôbec nezaoberal a jednoznačné určenie jej zavinenia konštatoval len citáciou delegovaných ustanovení zákona a arbitrárne rozhodol o vine. Predmetný rozsudok zo 04.02.2025 napriek podstatnej zmene skutku oproti skutku v trestnom rozkaze ukladá tie isté tresty čo do druhu a výmery len s tým rozdielom, že poškodeným priznáva nárok na úhradu spôsobenej škody.

- videozáznam z dopravnej nehody:

poukázala na to, že predmetný vecný dôkaz je rozhodujúci z pohľadu skutočného priebehu dopravnej nehody, avšak namietala jeho vznik, spracovanie, používanie a v konečnom dôsledku aj hodnotenie. Autorom videozáznamu je H. M., ktorý bol zamestnancom poškodeného a vypovedal opakovane tak v prípravnom konaní, ako aj na hlavnom pojednávaní, pričom v priebehu dokazovania bol ustálený motív robenia predmetného záznamu a to, že išlo o pamiatku na poslednú jazdu pred predajom motocykla. Ďalšou významnou a pre dokazovanie rozhodujúcou skutočnosťou je nakladanie s videozáznamom ako rozhodujúcim dôkazom, pričom poukázala na to, že H. M. dobrovoľne vydal videozáznam zo svojho mobilného telefónu dňa XX.XX.XXXX – z jeho výpovede na hlavnom pojednávaní vyplýva, ako postupoval – v deň nehody odovzdal telefón s nahrávkou policajtovi, ktorý mu ho v uvedený deň vrátil s tým, že si nahrávku stiahol, pričom na druhý deň on policajtovi odovzdal nahrávku na USB kľúči, na ktorý nahrávku osobne stiahol pre istotu a následne vymazal mobilný telefón. Poukázala na ďalšie preformátovanie do iného nosiča, ktoré vyplýva zo znaleckého posudku N. I. O. a taktiež i na znalecký posudok KEÚ PZ, ktorým mala byť skúmaná vecná stopa videozáznamu na DVD-R nosiči zn. A., pričom na tomto nosiči bol znalcovi predložený videozáznam s dĺžkou trvania 17 min. 55 s, kde v časovej súradnici 00:00:02 hod. od začiatku prehrávania videozáznamu bola zaznamenaná dopravná nehoda motocykla a motorového vozidla. Namietala, že rozdielnosť druhu nosičov, na ktorých bol predmetný videozáznam vyvoláva oprávnené pochybnosti, najmä čo sa týka časovej dĺžky záznamu pred kolíziou a tým nedôvodným skrátením prebiehajúceho deja, ktorý je rozhodujúci pre posúdenie príslušnej miery zavinenia toho ktorého účastníka nehody. Uviedla, že autor videozáznamu svedok M. na hlavnom pojednávaní dňa 25.07.2024 uviedol, že zapol nahrávanie, bolo to asi 10 sekúnd pred nehodou a ten záznam, ktorý mu predložili nebol úplný záznam, bol vystrihnutý od nehody. Čo sa týka nakladania s videozáznamom, ako rozhodujúcim vecným dôkazom v tomto konaní, upozornila aj na ďalší aspekt jeho nezákonného používania pri dokazovaní formou výsluchov svedkov L., M. a P..

- znalecké dokazovanie z odboru cestná doprava:

uviedla, že závery vypracovaných dvoch znaleckých posudkov, znalcami z odboru cestná doprava riadne zapísanými, sa z pohľadu hodnotenia technického hľadiska príčiny predmetnej dopravnej nehody rozchádzajú, čo vyvolalo dôvodnosť vykonania ďalšieho znaleckého dokazovania príslušným znaleckým ústavom – Ústavom súdneho inžinierstva, čo už v prípravnom konaní bolo navrhované obhajobou a s čím sa zaoberala aj dozor vykonávajúca prokurátorka, avšak s týmto dôvodným návrhom sa nestotožnil ani prvostupňový súd a v rozsudku si ako dôkaz osvojil len znalecký posudok znalca N. O., pričom

aj to nie úplne. Zároveň poukázala na podstatu v rozdielnosti záverov znalcov v posúdení technickej príčiny vzniku dopravnej nehody. Poukázala tiež aj na znalecký posudok z odboru zdravotníctva a farmácie ohľadne odobratých vzoriek 02.03.2021 o 14.24 hod., ktoré vykazovali S Alkohol 0,07, ako i odborné vyjadrenie A. M., ktorý orientačným prepočtom na čas dopravnej nehody konštatoval možnosť hladiny alkoholu v krvi 0,32 g/kg. Ďalej poukázala aj na spôsob jazdy motocyklistu, hlavne na rýchlosť jazdy s tým, že bolo preukázané, že pred a po kolízii jazdil rýchlosťou 86,5 až 99,5 km/hod., čo bolo spriemerované na 93 km/hod., pričom v tomto úseku bolo obmedzená rýchlosť 50 km/hod. a to obmedzenie bolo takmer 1 km v smere jazdy motocyklistu po miesto kolízie. Namietala, že neoprávnenou časovou redukciou dôkazného videozáznamu nemohla byť zistená rýchlosť motocyklistu, t. j. či v obmedzenom úseku jazdil inou rýchlosťou.

- pokiaľ ide o vyhodnotenie dôkaznej situácie, namietala, že súd si v odôvodnení rozsudku osvojil závery znaleckého posudku N. O. aj s jeho aplikovanými a prepočítanými „štandardnými položkami reakcií“, pričom znalecký posudok znalca N. G. súd vyhodnotil ako nepreskúmateľný a jeho záver, že k zrážke by nebolo došlo, ak by sa motocykel pohyboval rýchlosťou 50 km/hod., súd nebral do úvahy a to malo byť dôvodom, prečo súd na hlavnom pojednávaní 04.02.2025 návrh obhajoby vyžiadať kontrolný znalecký posudok ústavu zamietol. Namietala, že súd si osvojil len tie časti výpovede svedka M., ktoré zapadajú do kontextu jej usvedčovania, no úplne mimo jeho záujmu bolo to, čo vypovedal tento svedok na hlavnom pojednávaní 25.07.2024, čo sa týka podstatne zredukovanej dĺžky rozhodujúceho dôkazu. K predloženému listinnému dôkazu o nameraní S-Alkohol 0,07 poukázala na konštatovanie súdu, že sa ona dostala k zdravotnej dokumentácii poškodeného I., ktorá nebola súčasťou a teda takýmto spôsobom sa snažila ovplyvňovať vyšetrovanie. Mala za to, že v celom trestnom konaní nebola objektívne vyriešená otázka alkoholu v krvi jedného z účastníkov dopravnej nehody, čo vyvoláva dôvodné otázky pochybného postupu pri vyšetrovaní.

- v konečnom návrhu uviedla, že na základe horeuvedených skutočností je potrebné zrušiť rozsudok odvolacím súdom podľa ustanovení § 321 ods. 1 písm. a/, písm. b/, písm. c/, písm. e/ Tr. por. Ďalej uviedla, že jej bol po 4 rokoch od skutku uložený aj trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlo na dobu 3 roky, pričom súd nezistil žiadnu poľahčujúcu okolnosť. Pred spáchaním trestného činu viedla riadny život, čo súd vôbec nebral do úvahy. Poukázala, že na tento prípad je v plnom rozsahu aplikovateľný aj po novele doplnený dôvod poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 písm. p/, čo sa týka neprimeranej dĺžky. To, že nebol „spoločenský záujem“ na zabránení používať motorové vozidlo ňou, ako obžalovanou, svedčí aj to, že jej nebol príslušnými orgánmi štátu zadržaný vodičský preukaz. A to, že tento trest už neplní svoju tak preventívnu, ako aj represívnu úlohu, je aj druh a spôsob jej práce ako obvodnej lekárky pre cca 2000 pacientov v štyroch obvodoch v okruhu 60 km, ktorú zdravotnú starostlivosť by bez motorového vozidla nemohla vykonávať.

Na základe nového splnomocnenia obžalovanou pre advokáta J. J. G., O. na jej obhajobu v celom rozsahu v trestnom konaní vedenom na odvolacom súde až do jeho právoplatného skončenia, predložil uvedený obhajca vyjadrenie, kde uviedol, že znalecký posudok znalca N. I. O. č. 14/2021 z 12.06.2021, o ktorý oprel súd svoje rozhodnutie ohľadne obžalovanej, vychádzal z predpokladu, že vozidlo v čase nehody nestálo vo svojom jazdnom pruhu, ale že po dopravnej nehode bolo premiestnené (zrejme obžalovanou) do tohto miesta a v čase dopravnej nehody stálo v jazdnom pruhu – koridore pohybu poškodeného H. I.. Ďalej uviedol, že už dopravný policajt vychádzal z domnienky, že obžalovaná po nehode vozidlo cúvaním presunula späť do svojho jazdného pruhu, teda že vozidlo musela naštartovaním a cúvnutím vrátiť do jazdného pruhu vodičky, v ktorom bolo nakoniec zadokumentované, z tejto domnienky vyšetrovateľ stanovil znalcovi, aby z tejto vychádzal a za úlohu ju mal len potvrdiť, nakoľko inak by sa nejednalo o trestný čin. Poukázal však na to, že obhajca e-mailom 11.09.2025 o 12:11 hod. požiadal importéra vozidla Mercedes-Benz Slovakia s.r.o., ktorý má prístup k serveru s informáciami z riadiacej jednotky, tzv. čiernej skrinky, aby mu zaslal technickú informáciu z diagnostického testu z dátumu 02.03.2021, za účelom zistenia, či po náraze a vystrelení všetkých airbagov došlo k vypnutiu motora, či s ním bolo možné naštartovať a cúvnuť, ako predpokladal vyšetrovateľ. Konštatoval, že je možné predpokladať, že po náraze došlo k vypnutiu motora (plusový pól odpojený) a bezprostredne po nehode nebolo možné s vozidlom pohnúť (odpoveď bola pripojená ako dôkaz). Preto mal za to, že na základe týchto dôkazov je vylúčené, aby bolo možné považovať za pravdivé úvahy produkované v celom trestnom konaní, že vozidlo po nehode nestálo na pôvodnom mieste, že bolo posunuté, ale treba vychádzať z miesta nehody – miesta kontaktu motocykla s vozidlom, tak ako je miesto činu zadokumentované na fotodokumentácii z miesta dopravnej nehody v počte 37 fotografií a zároveň poukázal na fotografiu prednej časti vozidla, kde vidieť, že náraz motocykla bol do ľavého predného svetla vozidla, čo nasvedčuje skôr o tom, že vozidlo stálo vo svojom jazdnom pruhu,

pri stredovej čiare, ako, že vozidlo bolo vysunuté minimálne do polovice jazdného pruhu motocyklistu, pretože v takom prípade by k nárazu muselo dôjsť do pravého predného svetla vozidla.

Namietal preto, že v celom dokazovaní nebolo zistené, ako sa mohlo vozidlo posunúť do konečnej polohy, ktorá bola zachytená na fotografiách zo Zápisnice o ohliadke miesta dopravnej nehody, resp. kto a akým spôsobom ho posúval, keď po technickej stránke k posunutiu nemohlo dôjsť, pričom svedok M. vypovedal, že nevidel, ako sa vozidlo dostalo do konečnej polohy, nevidel, že by niekto s ním manipuloval (rozumej, že nevidel, že by s ním niekto cúval).

Tak ako už bolo v odvolaní namietané, aj podľa jeho názoru videozáznam treba považovať za nezákonný dôkaz, ktorý nemôže byť podkladom pre vydanie rozhodnutia, keďže zo Zápisnice o vydaní veci z 02.03.2021 o 17:35 hod. je zrejmé, že k vydaniu veci v skutočnosti nedošlo, pretože mobilný telefón svedka M. vydaný nebol, ale došlo k neurčitému spôsobu vydávania videozáznamu z mobilného telefónu, pričom mobilita počítačových údajov sa má riadiť § 91 Tr. por. a nie § 90 Tr. por. a malo byť zachované, aby sa tieto údaje uchovali v celosti a k tomuto mal vydať v prípravnom konaní odôvodnený príkaz prokurátor. Poukázal na výpoveď svedka M., ako došlo v skutočnosti k vydaniu videozáznamu, resp. že k videozáznam zostal v telefóne, nedošlo k jeho vydaniu, keďže policajti si z jeho mobilného telefónu neznámym spôsobom „stiahli“ nahrávku. Ďalej namietal, že upravená nahrávka na USB kľúči so súčasným výmazom originálu je nezákonným dôkazom a vzbudzuje len rozumné pochybnosti o pravdivosti jej obsahu, s prihliadnutím na jej chýbajúcu časť v rozsahu 10 sek., kde bolo vidieť akým spôsobom a kadiaľ jazdil H. I., čiže je zrejmé, že neznáma osoba s nahrávkou manipulovala, pretože chýba z nej časť pred zrážkou (cca 10 sekúnd) motocykla s vozidlom. Namietal preto, že videozáznam je nezákonný dôkaz, hodnovernosť je spochybnená, lebo neposkytuje pravdivý obraz nehody.

Ďalej uviedol, že z dôvodu, že znalecké posudky N. I. O. a N. J. G. sa v odborných záveroch diametrálne rozchádzali, títo znalci nemali právo hodnotiť posudok druhého znalca, pretože neboli vo vzťahu k nim kontrolnými znalcami a ich názory vychádzali ovplyvnené z nezákonného dôkazu videonahrávky a súd ich odborné názory nemal ako posudzovať, pretože súd nie je odborný znalec, tak ich preto vyhodnotil ako keby sa jednalo o výsluch svedkov. Mal za to, že bolo potrebné doplniť dokazovanie vypracovaním kontrolného znaleckého posudku Ústavom súdneho inžinierstva Žilina a k vykonaniu tohto dôkazu sa domáha aj v odvolacom konaní.

Poukázal taktiež na to, že ešte pred začatím samotného odborného dokazovania, teda pred znaleckými posudkami, bolo začaté 02.03.2021 vyšetrenie vo veci so záverom „počas odbočovania vľavo nedala prednosť v jazde“, hoci k takémuto záveru neexistoval v tom čase žiaden dôkaz a poloha vozidla zisteného na mieste činu tomu nenasvedčovala a úlohou takéhoto vyšetrenia bolo už len nejakým spôsobom potvrdiť túto verziu, a preto aj došlo k neobjektívnemu, zmanipulovanému vyšetreniu v prospech udržania tejto verzie.

Záverom namietal, že všetci svedkovia svedčiaci proti obžalovanej boli v určitom blízkom vzťahu s H. I., a preto mal súd posudzovať ich dôveryhodnosť a nielen formalisticky preberať do rozhodnutia všetky ich úsudky o vine obžalovanej.

Dňa 15.01.2026 obhajca obžalovanej predložil odvolaciemu súdu dôkaz s vyjadrením, pričom išlo o videozáznam na USB kľúči, ktorý bol elektronickým spôsobom zaslaný súdu 14.11.2025 z vyšetrovacieho pokusu, ktorý bol vykonaný obhajobou a ktorým malo byť potvrdené, že vozidlo mohlo odbočovať vľavo ku garáži rodinného domu podľa posudku N. I. Lacko-Bartoša rýchlosťou 50 km/hod., čo nie je v reálnych podmienkach možné. Zároveň poukázal na odborné závery posudku N. I. O., z ktorých vyplýva, že vodička donútila náhle meniť smer a rýchlosť motocyklistu, toto jej kladie za vinu, no ignoruje, že motocyklista, ak by išiel v súlade s koridorom – po pravej strane svojho jazdného pruhu, v súlade s právnou úpravou, tak ba nemusel meniť smer a k nehode by nedošlo.

Poukázal na to, že z vykonaného dokazovania vyplýva, že vodič v okamihu zrážky sa dopúšťal závažného priestupku, pretože išiel v obci 95 km/hod., hoci je zrejmé podľa posudku N. G., že „pred zrážkou sa motocykel pohyboval pri vysokých otáčkach, teda vyšších ako boli zadokumentované na otáčkomeru motocykla na mieste dopravnej nehody...rýchlosť motocykla pred kolíznou situáciou bola vyššia ako zadokumentovaná na rýchlomery.“ Ďalej poukázal na to, že podľa posudku N. I. O. bol vodič donútený meniť smer a rýchlosť, ktorý kladie toto konanie za vinu obžalovanej, ale obhajoba uvádza, že z toho logicky vyplýva, že ho vodička donútila spomaliť, teda aby išiel v obci povolenou rýchlosťou 50 km/hod., z posudku však vyplýva, že ak by takto motocyklista išiel, tak by k nehode zabránil zastavením. Taktiež poukázal, že podľa posudku znalca MUDr. Rastislava Rozborila, PhD. motocyklista jazdil pod vplyvom alkoholu 0,32 g/kg, teda stav po požití alkoholu, ktorý spôsobuje podľa znalca predĺženie reakčného času postihnutého jedinca s badateľným oneskorením reflexov na vonkajšie podnety v cestnej premávke. Preto mali za to, že toto bol dôvod prečo nešiel vo svojom koridore, prečo šiel tak neprimerane rýchlo v obci a prečo ani riadne nebrzdil.

Uviedol, že po vzhliadnutí videozáznamu zotrávajú na všetkých doterajších námietkach nezákonnosti tohto dôkazu a ďalej poukázal, že záznam z pôvodného nosiča – mobilu, bol vymazaný, že ani tento telefón nebol vydaný a že došlo k jeho preformátovaniu z dôvodov, ktoré nezachytáva súdny spis, nakoľko sa nachádza už len na USB kľúči. Namietal, že videozáznam nebol predložený v originálnej podobe z pôvodného záznamového zariadenia (mobilného telefónu), ale ako sekundárny export na USB nosiči, čím došlo k prerušeniu reťazca integrity dôkazu a k znemožneniu jeho verifikácie s originálom, preto nemožno takéto video považovať za spoľahlivý dôkaz o presnej polohe vozidla na vozovke a nie je možné skonštatovať, že podľa videa sa spoľahlivo určuje, v ktorom jazdnom pruhu auto stálo a zároveň nie je možné vylúčiť, že video je selektívne alebo kontextovo manipulované. Uviedol, že netvrdí, že niekto „digitálne presunul auto“, ale k manipulácii došlo výberom začiatku, uhla a orezom kontextu. Mal za to, že úlohou vyšetrovania bolo práve položiť znalcovi otázku, či zo záznamu vyplýva miesto stretu vozidla s motocyklom a ak áno, presne ho určiť, takáto otázka nebola znalcom položená. Zároveň namietal, že z videa, v takej forme, v akej mal byť dôkaz vykonaný prehratím na hlavnom pojednávaní, nie je možné dôjsť k tým skutkovým záverom, ako to dôvodí súd I. stupňa, vykonanie dôkazu je v rozpore s § 270 ods. 2 Tr. por.

Taktiež poukázal aj na nesprávny postup, keď nedošlo v tomto konaní k pribratiu znaleckého ústavu podľa § 147 ods. 1 Tr. por., nakoľko sa znalecké posudky N. I. O. a N. J. G. diametrálne rozchádzali a tieto pochybnosti neboli odstránené ani vypočutím znalcov, znalci sa nezhodli a je treba posúdiť túto odbornú otázku kontrolným posudkom podľa Trestného poriadku, nakoľko sa nejedná o právnu otázku, ktorú by mohol riešiť súd, ale o odbornú otázku pre kontrolného znalca.

Záverom uviedol, že až v prípade, ak by zo znaleckého dokazovania, ako kontrolného, na posudky N. I. O. a N. J. G., nebolo možné jednoznačne určiť kto z účastníkov dopravnej nehody technicky túto zapríčinil, či bezohľadná jazda motorkára stredom vozovky pod vplyvom alkoholu v neprimeranej rýchlosti alebo stojace vozidlo obžalovanej (majúcej za povinnosť predvídať bezohľadné jazdy motorkárov v obci a podľa toho sa vždy správať), potom bude musieť súd takúto skutočnosť procesne relevantným spôsobom vyhodnotiť v komparácii aj s inými dôkazmi a odvolací súd z dôvodu zachovania dvojinstančnosti trestného konania tento právny zámer preskúmať.

Dňa 16.01.2026 obhajca obžalovanej zaslal odvolaciemu súdu ďalšie oznámenie o predložení dôkazu a poukázanie na súdnu prax ohľadne rozumnej predvídateľnosti hrubého porušenia pravidiel cestnej premávky motocyklistu. Domáha sa v tejto veci aplikovania tzv. zásady obmedzenej dôvery „rozumnej predvídateľnosti“, v zmysle ktorej vodič nie je povinný automaticky počítať s porušením predpisov iným vodičom a iba ak nastanú konkrétne varovné okolnosti, musí zvýšiť opatrnosť. Uviedol, že extrémna rýchlosť motocyklistu bez varovných znakov nezakladá povinnosť vodiča predvídať jeho protiprávne konanie, vodič v cestnej premávke je povinný predvídať len také správanie a následky, ktoré sú primerane rozumné, vzhľadom na objektívne okolnosti dopravnej situácie. Poukázal na rôzne rozhodnutia Najvyššieho súdu ČR, pričom mal za to, že z nich vyplýva, že ak znalecké závery alebo skutkové okolnosti v tejto veci ukazujú, že pri primeranej (očakávateľnej) rýchlosti motorkára by ku kolízii vôbec nedošlo, prípadne by bola odvrátiteľná, potom je na mieste úvaha, že rozhodujúcou príčinou následku bolo práve extrémne porušenie pravidiel zo strany poškodeného (alkohol, šialená rýchlosť pri prezentovaní dôslednej jazdy motocykla pred predajom, jazda v nesprávnom koridore jazdného pruhu), pričom uvedené dôvody vylučujú zavinenie obžalovanej a pretŕhajú príčinnú súvislosť spôsobenia dopravnej nehody stojaceho vozidla obžalovanej v obci a ak by motocyklista išiel primeranou rýchlosťou, nenarazil by do stojaceho vozidla.

Verejné zasadnutie odvolacieho súdu sa v zmysle § 293 ods. 5 Tr. por. konalo v neprítomnosti obžalovanej, ktorá upovedomenie o verejnom zasadnutí mala riadne doručené a tohto sa nezúčastnila. Rovnako to bolo aj u splnomocneného zástupcu poškodenej K. L. a poškodenej spoločnosti K. D. Q., B..

Obhajca obžalovanej sa pridržiaval písomne podaného odvolania a jeho doplnkov. Ďalej poukázal na to, že neboli u obžalovanej zistené žiadne poľahčujúce okolnosti, súd konštatoval, že sa dopustila 19 priestupkov, lenže treba zobrať do úvahy, že priestupky sa nevymazávajú, ale zostávajú v karte vodiča, a je treba uviesť, že ani po dopravnej nehode sa žiadneho priestupku nedopustila, nebola doposiaľ trestaná a trest zákazu činnosti je pre ňu hlavným trestom, ktorý ju obmedzuje pri vykonávaní jej lekárskej praxe a je pre ňu úplne devastujúci.

Navrhol preto zrušiť napadnutý rozsudok súdu I. stupňa s tým, aby bol do konania pribratý znalecký ústav, ktorý by vypracoval kontrolný znalecký posudok vzhľadom k tomu, že predložené dva znalecké posudky sú diametrálne odlišné a nie je možné pripustiť, ako to urobil súd I. stupňa, aby si tieto dvaja

znalci navzájom hodnotili svoje posudky. Okrem toho namietal, že neočakávaná prekážka neexistuje, avšak znalec N. O. takýto pojem použil vo svojom znaleckom posudku.

Zástupkyňa krajskej prokuratúry na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu uviedla, že odvolanie obžalovanej nepovažuje za dôvodné, nakoľko súd I. stupňa na základe vykonaného dokazovania dospel k správnym záverom a v odôvodnení napadnutého rozsudku sa zaoberal všetkými námietkami obžalovanej prednesenými v konaní, tieto logicky vysvetlil. Ďalej uviedla, že vina obžalovanej bola preukázaná najmä výpoveďou svedka M. a následne videozáznamom, z ktorého vyplýva, ako k dopravnej nehode nedošlo a taktiež, že bolo preukázané, že s týmto záznamom nebolo žiadnym spôsobom manipulované, pričom zároveň poukázala v tejto súvislosti na znalecký posudok KEÚ. Mala za to, že nebola správne priznaná obžalovanej poľahčujúca okolnosť, pretože skutočne sa pred spáchaním trestného činu dopustila viacerých priestupkov v roku 2010 a ešte aj po vyhlásení rozsudku v roku 2023 sa dopustila ďalších priestupkov.

Odvolací súd doplnil dokazovanie prečítaním znaleckého posudku A. M. a A. I.. Obhajca navrhol doplniť dokazovanie pribratím kontrolného znalca a to v konaní pred krajským súdom. Uviedol, že v prípade, že by bola vec zrušená, tak potom, aby bolo nariadené vykonať dokazovanie súdu I. stupňa a oboznámiť vyšetrovací pokus na USB kľúči, ktoré predložil (ide o videonahrávku) a tak isto navrhol prečítať všetky listinné dôkazy, ktoré predložil, pokiaľ ich súd už neoboznámil v rámci odvolania.

V konečnom návrhu navrhol napadnutý rozsudok súdu I. stupňa zrušiť a vrátiť súdu I. stupňa.

Zástupkyňa krajskej prokuratúry nemala návrhy na doplnenie dokazovania a v konečnom návrhu navrhla odvolanie obžalovanej podľa § 319 Tr. por. ako nedôvodné zamietnuť.

Krajský súd v Nitre, ako odvolací súd, na základe riadne a včas podaného odvolania oprávnenou osobou - obžalovanou podľa § 317 ods. 1 Tr. por., preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľka podala odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Preskúmaním veci neboli zistené iné chyby odvolaním nevytýkané, ktoré by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por.

Preskúmaním spisového materiálu odvolací súd zistil, že súd I. stupňa po vykonaní dokazovania vyhlásil rozsudok, proti ktorému obžalovaná podala odvolanie čo do výroku o vine a treste.

Podľa § 2 ods. 10 Tr. por. orgány činné v trestnom konaní postupujú tak, aby bol zistený skutkový stav veci, o ktorom nie sú dôvodné pochybnosti, a to v rozsahu nevyhnutnom na ich rozhodnutie. Dôkazy obstarávajú z úradnej povinnosti. Právo obstarávať dôkazy majú aj strany. Orgány činné v trestnom konaní s rovnakou starostlivosťou objasňujú okolnosti svedčiace proti obvinenému, ako ja okolnosti, ktoré svedčia v jeho prospech, a v oboch smeroch vykonávajú dôkazy tak, aby umožnili súdu spravodlivé rozhodnutie.

Podľa § 2 ods. 12 Tr. por. orgány činné v trestnom konaní a súd hodnotia dôkazy získané zákonným spôsobom, ako aj dôkazy prípustné podľa § 119 ods. 5 podľa svojho vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo i v ich súhrne nezávisle od toho, či ich obstaral súd, orgány činné v trestnom konaní alebo niektorá zo strán.

Odvolací súd v tejto súvislosti konštatuje, že skutkové zistenia obsiahnuté v napadnutom rozsudku vo výroku o vine vychádzajú z výsledkov úplného a zákonným spôsobom vykonaného dokazovania a zodpovedajú všetkým kritériám uvedeným v ustanovení § 2 ods. 10 Tr. por. Súd I. stupňa pri vykonávaní dôkazov na hlavnom pojednávaní postupoval podľa príslušných ustanovení Trestného poriadku upravujúcich spôsob vykonania dôkazov, pričom sa nedopustil žiadnych takých podstatných chýb, ktoré by mohli mať vplyv na správne zistenie skutkového stavu.

V odôvodnení napadnutého rozsudku v súlade s požiadavkami uvedenými v § 168 ods. 1 Tr. por. sa súd I. stupňa v potrebnom a dostatočnom rozsahu vysporiadal s tým, ktoré skutočnosti vzal za dokázané, o ktoré dôkazy oprel svoje skutkové zistenia, akými úvahami sa spravoval pri hodnotení vykonaných dôkazov a tiež akými úvahami sa spravoval, keď posudzoval dokázané skutočnosti podľa príslušných ustanovení zákona v otázke viny obžalovanej, ako aj v otázke trestu.

Odvolací súd po preskúmaní predmetnej veci dospel k záveru, že napadnutý rozsudok je vecne správny, riadne a vyčerpávajúco odôvodnený a z týchto dôvodov na jeho odôvodnenie odvolací súd v plnom rozsahu poukazuje, zároveň konštatujúc, že obžalovaná vo svojom odvolaní opakovane prezentuje námietky prednesené pred súdom I. stupňa, s ktorými sa súd I. stupňa rozsiahlo a právne správne vysporiadal v napadnutom rozsudku.

Pokiaľ ide o námietku obžalovanej ohľadne znenia skutku, k tomuto je potrebné uviesť, že súd I. stupňa sa s týmto vysporiadal na strane 24 odôvodnenia napadnutého rozsudku, kde aj podľa názoru odvolacieho súdu, súd I. stupňa presne uviedol popis skutku ako k nemu došlo a najmä zavinenie obžalovanej, ktorá počas odbočovania doľava ku garáži rodinného domu č. 21 nevenovala dostatočnú pozornosť vedeniu vozidla, keď nedala prednosť v jazde protiidúcemu motocyklu a zastavila práve v koridore pohybu tohto motocykla ešte pred kolíziou, v dôsledku čoho došlo k čelnej zrážke. Podľa názoru odvolacieho súdu v tejto skutkovej vete sú uvedené všetky skutočnosti, ktoré charakterizujú skutok a zavinenie obžalovanej.

Pokiaľ ide o namietanie videozáznamu a jeho preformátovanie do iného formátu a poskytnutie takto znalcom, je potrebné uviesť, že videozáznam zachytáva dopravnú nehodu a nie je podstatné, z akých dôvodov bol tento videozáznam vyhotovený. Aj pokiaľ ide o skúmanie tohto videozáznamu z posudku KEÚ zo dňa 12.12.2022 vyplýva, že analýzou dostupných metadát predloženého videozáznamu a analýzou časových informácií bolo zistené, že prehrávanie je kontinuálne bez prerušenia, vkladania, odstraňovania snímok a neboli zistené žiadne dodatočné zásahy do tohto videozáznamu. Pokiaľ svedok a to dopravný policajt A. E. vypovedal, že si presne nespomína, ako to bolo s odovzďávaním záznamu, resp. ak uviedol iný dátum prevzatia, nespochybňuje to zákonnosť tohto záznamu, pretože záznam bol odovzdaný dňa XX.XX.XXXX v čase o 17.35 hod., čo svedok potvrdil aj vo svojej výpovedi. Až následne na druhý deň mu svedok M. odovzdal USB kľúč s týmto videozáznamom stiahnutým z mobilného telefónu. Ani odvolací súd v tomto prípade nemal žiadne pochybnosti o autenticite tohto videozáznamu bez ohľadu na to, že tento bol najskôr stiahnutý na USB kľúč a neskôr preformátovaný na CD nosič, pretože nebolo zistené, že by vôbec bolo do priebehu videozáznamu zasahované, čo potvrdil už horeuvedený znalecký posudok KEÚ. Z tohto videozáznamu je zrejmé, že obžalovaná pred začatím odbočovania vľavo nezastavila vo svojom jazdnom pruhu, ale plynule vošla do jazdného pruhu a jazdnej dráhy prichádzajúceho motocykla, kde zastavila a po náraze motorové vozidlo zostalo stáť v protismernom pruhu. Toto vyplýva aj zo znaleckého posudku znalca N. I. O.. Spornou zostáva iba skutočnosť, kto posunul motorové vozidlo z miesta zrážky na miesto nachádzajúce sa vo fotodokumentácii, čo však podľa názoru odvolacieho súdu nemá podstatný význam, pretože sa to udialo až po skutku.

Je zrejmé a vyplýva to aj zo znaleckého posudku ako aj z priloženej fotodokumentácie, že miesto zrážky sa nachádza v protismernom jazdnom pruhu a nie v jazdnom pruhu obžalovanej. V jazdnom pruhu, v ktorom jazdil poškodený, boli zaznamenané a nájdené všetky úlomky z poškodeného motocykla a vozidla obžalovanej, ako aj sám motocykel, o čom svedčí fotodokumentácia na č.l. 487 – 488. Ak by malo byť miesto zrážky na mieste, kde bolo vozidlo (fotodokumentácia na č.l. 489-490), z tohto je zrejmé, že okolo vozidla sa nenachádzajú absolútne žiadne úlomky a preto nemohlo dôjsť k zrážke ani pri stredovej čiare tak, ako sa bránila obhajoba, o čom jednoznačne svedčí aj fotodokumentácia na č.l. 453 – 455. Už z tejto fotodokumentácie vyplýva, že s vozidlom muselo byť manipulované, i keď nebolo zistené, kto s ním manipuloval po zrážke, pretože okolo vozidla sa nenachádzajú žiadne úlomky, ani žiadne predmety z havarovaného motocykla a motorového vozidla. Z tohto dôvodu preto aj odvolací súd, rovnako ako súd I. stupňa vychádzajúc zo znaleckého posudku znalca N. I. O., dospel k záveru, že príčinou dopravnej nehody bolo nesprávna technika jazdy obžalovanej, ktorá pri odbočení vľavo vošla do koridoru pohybu motocykla, kde zastavila, a to v čase, keď v protismere prichádzal motocyklista. Z tohto znaleckého posudku je zrejmé, že pri odbočení vľavo obžalovaná motocyklistu musela vidieť a teda nemohla vojsť do jeho jazdnej dráhy, pretože je povinnosťou vodiča pri odbočení vľavo dať prednosť v jazde protiidúcim motorovým vozidlám.

Je nesporné, že aj poškodený porušil pravidlá cestnej premávky, keď jazdil oveľa vyššou rýchlosťou, ako je povolené v obci a keďže k dopravnej nehode došlo pri stredovej čiare, ale v ľavej časti vozovky, porušil aj to, že mal jazdiť vpravo pri pravom okraji vozovky. Príčinou dopravnej nehody bola práve nesprávna technika jazdy obžalovanej. Pokiaľ ide o namietanie obhajoby, že napriek rozdielnosti oboch znaleckých posudkov nebol do konania pribratý ústav na posúdenie týchto znaleckých posudkov, ani odvolací súd vzhľadom na obsah týchto znaleckých posudkov a správne vyhodnotenie súdom I. stupňa nepovažoval za potrebné pribrať do konania uvedený ústav.

Aj odvolací súd je toho názoru, že vykonaným dokazovaním súdu I. stupňa a správnym vyhodnotením dôkazov bola vina obžalovanej preukázaná. Na základe vykonaných dôkazov potom správne súd I. stupňa konanie obžalovanej právne kvalifikoval ako prečin usmrtenia podľa § 149 ods. 1, ods. 2 písm. a/ Tr. zák. s poukazom na ustanovenie § 138 písm. h/ Tr. zák., pretože inému z nedbanlivosti spôsobila smrť a čin spáchala závažnejším spôsobom konania, a to porušením dôležitej povinnosti uloženej jej podľa zákona, keď porušila ustanovenie § 4 ods. 1 písm. c/, 2 ods. 2 písm. b/ a § 19 ods. 4 zákona č. 8/2009 Z.z. o cestnej premávke a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov. Návrhy obhajoby na doplnenie dokazovania pred krajským súdom boli odmietnuté z dôvodu, že tieto považoval odvolací súd vzhľadom na vykonané dôkazy súdom I. stupňa za nadbytočné a pokiaľ obhajoba žiadala prehrať záznam „vyšetrovacieho pokusu“, ktorý mala vykonať obhajoba, je nutné uviesť, že toto odvolací súd nemohol považovať za vyšetrovací pokus v zmysle § 157 Tr. por. a preto tento predložený záznam odmietol vykonať.

Pokiaľ ide o namietanie trestu, tu je potrebné uviesť, že súd I. stupňa správne vychádzal pri ukladaní trestu z ustanovenia § 34 ods. 4 Tr. zák., keď vzal do úvahy osobu obžalovanej, spôsob spáchania činu a jeho následok, priťažujúce a poľahčujúce okolnosti. Ani odvolací súd vzhľadom na spáchanie priestupkov obžalovanej, ktorá má v evidenčnej karte vodiča 19 priestupkov a dokonca priestupkov na úseku dopravy sa dopúšťala aj po dopravnej nehode a to v dňoch 06.10.2023, keď jazdila bez dokladov, 14.11.2025, keď prekročila povolenú rýchlosť a 20.03.2023, keď porušila ustanovenie § 22 ods. 1 písm. l/ a § 25 zákona o cestnej premávke, keď stála na mieste ohrozujúcom bezpečnosť a plynulosť cestnej premávky. Ani odvolací súd nebol toho názoru, že je možné obžalovanej priznať poľahčujúcu okolnosť, že pred spáchaním trestného činu viedla riadny život, a to napriek tomu, že doposiaľ nebola súdne trestaná.

Správne súd I. stupňa nezistil obžalovanej ani žiadnu priťažujúcu okolnosť. Pri ukladaní trestu je možné uložiť obžalovanej v zmysle § 149 ods. 2 Tr. zák. trest odňatia slobody vo výmere 2 až 5 rokov. Trest, ktorý jej bol uložený na samej spodnej hranici trestnej sadzby, t.j. vo výmere 2 roky s podmieneným odkladom na skúšobnú dobu v trvaní 2 roky je trestom primeraným zohľadňujúcim všetky kritériá pri ukladaní trestov a aj jeho podmienené odloženie na skúšobnú dobu v trvaní 2 roky zodpovedá kritériám uvedeným v § 49 ods. 1 písm. a/ a § 50 ods. 1 Tr. zák.

Pokiaľ obžalovaná namietala uloženie trestu zákazu činnosti vo výmere 3 rokov, aj odvolací súd sa stotožnil s odôvodnením súdu I. stupňa, že uloženie tohto trestu odôvodňuje závažnosť skutku a jeho následok, kedy v dôsledku porušenia pravidiel v cestnej premávke došlo k usmrteniu poškodeného. Je nepochybné, že spoluzavinenie na tejto dopravnej nehode mal aj poškodený tým, že jazdil v obci neprimeranou rýchlosťou a nie pri pravom okraji vozovky, avšak to nič nemení na skutočnosti, že prvotnou a základnou príčinou dopravnej nehody bolo konanie obžalovanej a jej nesprávnej techniky jazdy a nevenovaniu sa riadne vedeniu vozidla.

Aj pokiaľ ide o náhradu škody, táto bola priznaná súdom I. stupňa správne, keď poškodenej K. L. potom, čo si riadne a včas uplatnila nárok na náhradu škody, jej súd priznal škodu v sume 1 473,04 eur, ktorú sumu presne zdokladovala a uplatnila si ju do skončenia vyšetrovania. Rovnako správne postupoval aj pri priznaní nároku na náhradu škody poisťovňou K., keď táto si uplatnila škodu vo výške 282,11 eur za poskytnutú zdravotnú starostlivosť, o čom predložila doklad o vynaložení nákladov.

S poukazom na horeuvedené skutočnosti potom odvolací súd, keďže nezistil žiadne dôvody na zmenu napadnutého rozsudku, odvolanie obžalovanej ako nedôvodné podľa § 319 Tr. por. zamietol.

Toto rozhodnutie bolo prijaté pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný ďalší riadny opravný prostriedok.